

Θάυμα Αγίας Ζώνης: Μαρτυρία ζωής

/ [Θαύματα Αγίας Ζώνης](#)

Ακολουθεί απόσπασμα επιστολής από πρόσωπα τα οποία έλαβαν κορδέλα ευλογημένη στην Αγία Ζώνη της Παναγίας μας:

Αγαπητοί Γέροντες, Πατέρες, μοναχοί της Ι. Μ. Βατοπαιδίου,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω από τα βαθιά της καρδιάς μου γιατί εδώ, έχω βιώσει ένα θαύμα και κατόπιν προτροπής 3 πατέρων που το εξομολογήθηκα, καλό θα είναι να γίνει γνωστό. Ζούσα τη ζωή μου «κανονικά». Παντρεμένος με δύο παιδιά τότε. Ζούσα σαν χριστιανός ορθόδοξος, αλλά χωρίς να ήμουν ενεργά ορθόδοξος. Πριν 3 χρόνια ανήμερα του Πάσχα, Μάρτιος του 2015 μου ανακοινώθηκε από τον ιατρό μου, Δρ. Ανδρέα Κουρουκλήρη ότι έχω φτάσει σε τελικό στάδιο νεφρικής νόσου, ανεπάρκειας, και ότι πολύ σύντομα θα πρέπει να ενταχθώ σε μηχανική υποστήριξη, αιμοκάθαρση. Τα ανακοίνωσα στην γυναίκα μου Γεωργία και στην οικογένειά μου και όλοι είχαμε υποστεί σοκ, μια κατάσταση δύσκολη και πολύ λυπηρή. Εδώ είναι που αρχίζει και ο πνευματικός μου αγώνας και

άρχισα να μετέχω στα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Ήξερα ότι η μόνη παρηγοριά και ελπίδα είναι η πίστη, η Παναγία, ο Χριστός μας. εξομολογήθηκα αμέσως στον π. Χαράλαμπο και άρχισα να κοινωνώ συχνά, να εκκλησιάζομαι. Τον Νοέμβριο του 2015 ήρθαμε 2 φίλοι, ο αδελφός μου Γ. και εγώ στην Μονή σας κατόπιν πολλής πίεσης και διευθέτησης με τους ιατρούς μου λόγω επιμονής και τεράστιας επιθυμίας δικής μου. Τότε μετά το απογευματινό φαγητό και απόδειπνο, παρέμεινα στην εκκλησία να προσκυνήσω τα Άγια. Κάτι μου έλεγε μέσα μου να μην φύγω γρήγορα. Πήγα θυμάμαι και γονάτισα στην Αγία εικόνα της Παντάνασσας, να προεύχομαι και να της μιλώ και να κλαίω. Δάκρυα μετανοίας για συγχωρηση και για το πόσο ανάγκη είχα εκείνες τις ώρες την Μάνα μας. Ένας γέροντας με σήκωσε, από τους ώμους, με τράβηξε και πλησιάζοντας με αργή και τρεμάμενη φωνή με ρώτησε: Τί έχεις παιδί μου, γιατί κλαίς; Έλληνας είσαι;

Εγώ έσκυψα από ντροπή και του απάντησα: Έλληνας είμαι, ορθόδοξος από την μικρή μας Κύπρο, είμαι ο Θ., πάτερ μου. Με οδήγησε σε ένα μικρό δωματάκι αριστερά από το Ιερό και εγώ του εξομολογήθηκα από την αρχή ως το τέλος το πρόβλημά μου και τους φόβους μου. Άκουσε ο πατερούλης με προσοχή και με παρακάλεσε να γονατίσω και να σκύψω στα τέσσερα. Πήγε και έφερε την Αγία Ζώνη και τοποθετώντας της επάνω στους ώμους μου άρχισε να προσεύχεται και να κάνει παράκληση στην Παναγία μας.

Θυμάμαι όλα τώρα που σας διηγούμαι, τα πάντα σαν να τα ζώ ξανά. Συνέχισα να κλαίω, να νοιώθω μεγάλο βάρος στους ώμους μου και με τα μάτια κλειστά να φέρνω την Αγία θαυματουργή εικόνα της Παντανάσσης. Με σήκωσε πάνω, ξαναπροσκύνησα την Αγία Ζώνη και το χέρι του γέροντα. Θεόδουλε, μου λέει, και με παίρνει αγκαλιά, να πάς στην ευχή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και της Παναγίας. Να έχεις πίστη, υπομονή και καρτερία και όλα θα περάσουν. Δύο με τρία χρονάκια και θα ξανάρθεις και θα είσαι καλά, μου είπε. Τον ευχαρίστησα και έφυγα. Έφυγα γεμάτος με μια «αδικοιολόγητη» χαρά και χαμόγελο. Ένοιωθα ειλικρινά μέσα μου ότι πετούσα και ότι τίποτε δεν έγινε εκείνο το βράδυ τυχαία.

Τον Δεκέμβριο του 2015, ένα μήνα μετά άρχισα να κάνω αιμοκάθαρση για ένα και πλέον χρόνο. Μια επίπονη εμπειρία και δύσκολη. Στην πορεία αυτή και στην νέα πλέον ζωή μου, αφού η διαδικασία της αιμοκάθαρσης ήταν 4 φορές την εβδομάδα για πέντε ώρες την κάθε φορά, ερχόντουσαν τα λόγια του γέροντα στο μυαλό μου. Υπήρχαν πολλές φορές που γονατούσα και πονούσα, απελπιζόμουν αλλά με την βοήθεια χριστιανικών βιβλίων, του πνευματικού μου και των δικών μου, ξανασηκωνόμουν για να κουβαλήσω κι εγώ τον δικό μου σταυρό και τον δικό μου Γολγοθά.

Στις 27 Μαρτίου 2017 έγινε το ποθητό για όλους τους νεφροπαθείς. Ο Α., ένας φίλος μου από παλιά, θεόσταλτος, θα έλεγα μετά από πολλή και δραματική διαδικασία, μου έδωσε τον ένα του νεφρό. Από τα ιμάτια που είπε ο Κύριός μας να μοιραζόμαστε, αυτός ο αδελφός μου πλέον, μου έδωσε ξανά ζωή, χαμόγελο, ευκαιρία να συνεχίσω να ζώ φυσιολογικά να μεγαλώσω τα δικά μου παιδιά και οικογένεια. Μου έδωσε σάρκα από τη σάρκα του, αίμα από το αίμα του. Αφού πέρασαν τα δύσκολα και πήρα ξανά άδεια από τους γιατρούς μου ήλθα να σας ευχαριστήσω που μεσολαβήσατε προς την Κυρία Θεοτόκο.

Θ.Τ.

Λακατάμια, Κύπρος

1 Νοεμβρίου 2018